

T. S. Eliot

Σε πρόσφατο σχετικά κείμενό μου –ανάγεται σε μια δεκαετία πριν: Απρίλιος του 2008– που περιλαμβάνεται σε αφιέρωμα του περιοδικού «Ευθύνη»: *Ο Χριστιανισμός στην Ευρώπη του 21^{ου} αιώνα*, έγραφα ότι ο τίτλος του αφιερώματος φανερώνεται σαν ένα Τοπίο στην ομίχλη. Με μεγάλη δυσκολία μπορεί κανείς να διακρίνει το τι πράγματι συμβαίνει ή το τι μπορεί να συμβεί στο προσεχές μέλλον. Είναι διάχυτη η εντύπωση ότι ο Κόσμος πειραματίζεται σε πολλά και διάφορα πράγματα. Ιδιαίτερα σε ό, τι αφορά στον Χριστιανισμό που επιχειρεί να τον εκτοπίσει, να τον εξορίσει μια κι έξω από τον κόσμο μας. Το είχε επισημάνει αρχή της δεκαετίας του '30 ο βαθύνους ποιητής και κριτικός των καιρών μας Thomas Stearns Eliot σε «προφητικό» κείμενό του. **Θα τον ακούσουμε ή δεν θα τον ακούσουμε;**

«Ο Κόσμος πειραματίζεται δοκιμάζοντας να διαμορφώσει μια πολιτισμένη αλλά μη-Χριστιανική νοοτροπία. Το πείραμα θα αποτύχει· όμως πρέπει να δείξουμε μεγάλη υπομονή περιμένοντας το γκρέμισμά του. Στο αναμεταξύ εξαγοράζοντας τον καιρό: ώστε *η Πίστη να κρατηθεί ζωντανή* τους σκοτεινούς αιώνες που έχουμε μπροστά μας. Όστε να ανανεώσουμε και να ξαναχτίσουμε τον πολιτισμό. Και να σώσουμε τον κόσμο από την αυτοχτονία» («Thoughts after Lambeth», 1931, ad finem).

Το κείμενο αυτό είχε παραθέσει με αφορμή το θάνατο του T. S. Eliot σε κείμενό του ο Ζήσιμος Λορεντζάτος στις «Εποχές», τεύχος 22, Φεβρουάριος 1965 (ανατύπωση και διάθεση με το «Βήμα» της Κυριακής της 30 Απριλίου 2017, πενήντα δυο χρόνια μετά), σ. 16-21. Έφερε τον τίτλο «*Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν;*», T. S. Eliot (1888-1965). Βλ. και Α.Μ. Σταυρόπουλου, *Η προδοσία των ποιμένων και η «Καλή Ποιμαντική» στο Προκλήσεις της Ποιμαντικής σήμερα*, Εκδ. Αρμός, Αθήνα, 2013, σ. 149-157.